

THEMASERIE OVER GEBED

1. GEBED : HET BEELD VAN GOD EN ONS GEBEDSLEVEN.

Welk 'Godsbeeld' heb je voor ogen, wanneer je bid?

Het is altijd weer enorm belangrijk, wat, of eigenlijk veel meer: 'wie' je voor ogen hebt, wanneer je bid.

Het is bepalend voor de inhoud van je gebed. Zo ook voor de gerichtheid van je gebed. Voor vrijmoedigheid of juist het ontbreken daarvan in je gebed.

Welk kind durft een krenterige, autoritaire, wispelturige vader iets te vragen?

Welk beeld heb je van God?

David zei:

'Ik stel mij de Here bestendig voor ogen. Omdat Hij aan mijn rechterhand staat, wankel ik niet' (Psalm 16:8).

Met zijn innerlijk keek hij naar God. Het beeld dat hij daarbij van God had gaf hem vastheid op zijn levensweg.

In Psalm 27 spreekt hij van *'de lieflijkheid des Heren'*. Wat een beeld van God!

Het is vanuit dit beeld van God dat zijn hart hem dringt om Gods aangezicht te zoeken. Daarbij worstelt hij ook met die andere kant van God – Gods toorn - en bidt dat God hem niet af zal wijzen(vers7-10). Vanuit die worsteling belijdt hij dat hij gelooft Gods goedheid te zullen zien (vers 13). Davids beeld van God uit zich in zijn gebedsverwoordingen.

Velen van ons komen uit meer behoudende kerkelijke achtergronden, waarbij wij werden opgevoed met 'de Here God'. Dit had zijn wortels in een grote nadruk op het Oude Testament en de verkondiging van de wet.

Dit leidde nogal eens tot een streng Godsbeeld, waarin God vooral Rechter is en ons schuldig houdt. Wat heeft dit een uitwerking op ons gebedsleven! Bidden, terwijl je gebukt gaat onder schuld, door een eenzijdige verkondiging van het karakter van God, snijdt je als het ware de geestelijk adem af. Het tast je vrijmoedigheid aan... Waar is dan de lieflijkheid van God, waar David zo graag naar keek?

Dit is vaak typerend voor het traditionele westerse Christendom en is al heel oud.

In de tweede eeuw na Christus, leefde Tertullianus, een kerkvader, die wel de vader van het westerse christelijke denken wordt genoemd. Zijn denken heeft diepe invloed uitgeoefend op het christendom in de westerse wereld.

Zijn beroep was...advocaat en daarin hield hij zich dagelijks bezig met de wet. Voor hem was God de grote wetgever en rechter en is de mens altijd schuldig.

Zo droeg hij een heel bepaald accent in Godsbeeld over aan de kerk van de Heer na hem.

In dit voorbeeld gaat het om theologische en zelfs historische wortels onder ons Godsbeeld.

Maar is daar wel een evenwichtig Godsbeeld uit voort gekomen?

Waar is bijvoorbeeld het Godsbeeld van David, dat spreekt over de 'lieflijkheid des Heren'(Psalm 27), die Zijn vleugels vol zorg om zijn kind heen vouwt? (Psalm 91:4),

die ons door kent en met grote liefde in de moederschoot weefde (Psalm 139), die ons niet doet naar onze zonden maar benadert vanuit Zijn hemelhoge trouw en goedertierenheid (Psalm 103)? Wat was David vrijmoedig om telkens weer zijn hart in gebed uit te storten bij deze God!

Al in het Oude Testament wordt God 'Vader' genoemd. Hij is de Vader-Schepper, uit wie alle dingen, ook de mens, voortgekomen zijn:

'Hebben wij niet allen één Vader, heeft niet één God ons geschapen?' (Mal.2:10).

De Israëlieten geloofden bovendien dat zij het uitverkoren volk van God waren, in een speciale verbondsrelatie, die hen anders maakte dan alle omringende volkeren. God was voor hen de auteur van dit verbond en Hij was 'de Vader van hun nationale familie'.

Ook de Psalmen geven een heel teder beeld van God als Vader:

*'...zoals een vader zich ontfermt over zijn kinderen,
Zo ontfermt Zich de Here over wie Hem vrezen...'* (Psalm 103:13).

Veel later in de Joodse geschiedenis, in de intertestamentaire periode tot in de dagen van het Nieuwe Testament, kwam daar de nadruk van de Farizeeën en schriftgeleerden overheen, die een bijzonder hard beeld van God schiepen. Een beeld van afstandelijkheid, heiligheid, ongenaakbaarheid. Zelfs de Naam van God mocht niet in de mond genomen worden.

De Here Jezus rekende krachtig af met dit vertekende Godsbeeld!

Klopt ons theologische beeld van God, of ook ons 'familiale vaderbeeld' wel met het Bijbelse Vaderbeeld, zoals de Here Jezus dat bijvoorbeeld schiept in de Bergrede? Hij spreekt daarin over Zijn en Onze Hemelse Vader, die zorgvuldig op ons let, over ons waakt en voor ons zorgt. Hij is in de positieve zin vol van Zijn Hemelse Vader (bv. Matth.6:6-15; 6:25-34).

Zijn relatie met de Hemelse Vader is er één van vertrouwelijke intimiteit (Luk.11:1-13).

Deze zeer persoonlijke en intieme relatie met Zijn Hemelse Vader is de hoeksteen van heel Zijn gebedsleven (Joh.1:18; 3:35; 4:23; 5:19,20; 10:14,15,17,18,29; 11:41, 42; 14:31).

Hij moedigt Zijn discipelen aan om deze Vader-God op dezelfde persoonlijke wijze te benaderen en te vragen (Joh.16:23 en 24, 26-27).

Het is juist deze intieme kind – Vader verhouding die ook voor hen de hoeksteen van hun gebedsrelatie met God mag vormen! Van daaruit mogen zij vrijmoedig alles vragen!

Zo verdiept Jezus het Oudtestamentische beeld van God met een vergrote nadruk juist op het Vaderbeeld van God. En Hij corrigeert het verziekte beeld van God dat de wettische Farizeeën en schriftgeleerden als een zwaar juk op de Joodse gelovigen hadden gelegd.

Een andere ondergrond van het Godsbeeld dat wij hebben, licht dikwijls in onze thuis-achtergrond.

Met welke voorbeelden groeiden wij thuis op?

Wij hebben allemaal de ingeschapen neiging om de beelden die wij opdoen van onze aardse ouders, vader en moeder, onbewust toe te passen op God. Mijn vader is zo, God zal ook wel zo zijn.

Maar zijn die beelden wel zuiver?

Het probleem van verstoorde familiale vaderbeelden kan heel diep zijn:

Wat moet **het vaderloos opgegroeide kind** vanuit dat ontbrekende vaderbeeld voor beeld vormen van een hemelse Vader, die er altijd is??? Hoe kan zij een intieme gebedsomgang met God als Vader leren?

Wat moet **het verbitterde kind**, door haar natuurlijke vader oeverloos teleurgesteld aan beeld meegekregen hebben en hoe werkt dit door in het beeld dat zij van God als Vader vormt? Zo vaak brak haar aardse vader zijn beloften en hoe kan zij nu vertrouwend vrijmoedig tot haar Hemelse Vader bidden – zal Hij dan wel Zijn beloften houden??

Welk beeld projecteert **het genegeerde kind**, dat vanuit de aardse vader zoveel subtiele verwerping heeft ervaren. Is de hemelse Vader ook niet zo? Of is Hij het tegenovergestelde en ziet Hij je ongelooflijk diep staan en wat doet dat met je gebedsvrijmoedigheid?

En wat moet **het ongewenste kind** zich voorstellen van ouderlijke liefde en hoe beïnvloedt deze beeldvorming, die het vanaf de moederschoot heeft meegekregen haar beeldvorming van God?

En zal **het bedreigde kind**, misbruikt misschien, niet vol zitten met beelden van angst, pijn, schuld, die zo vaak een voedingsbodempotten vormen voor weer zoveel andere gevoelens, tot een zuiver godsbeeld kunnen komen? Hoe kan het ooit in veilige vrijmoedigheid alles leren delen met de volkomen veilige Hemelse Vader?

En wat moeten we denken van **het verwende kind**, met een eindeloos slappe vader, zonder enige gezonde autoriteit en gemakkelijk te manipuleren? Is God de Vader ook zo? Kun je Hem onbewust met je gebeden proberen te manipuleren?

Welke gevolgen hebben al deze beelden van aardse vaders voor onze beeldvorming van God en wat veroorzaken zij in ons gebedsleven?

We hebben het dus niet alleen over theologische en historische wortels onder ons Godsbeeld, maar ook over de psychisch-emotionele onderstroom onder ons Godsbeeld.

Wat is uw beeld van God, wanneer u bij Hem bent en tot Hem bidt? Welke gevoelens roept dit bij u op? Gevoelens van afstand, schuld, afwijzing of zelfs bedreiging? Of geeft uw zijn bij God u gevoelens van acceptatie, rust, veiligheid en geborgenheid?

Waar komen uw Godsbeelden vandaan en welke vorm hebben zij?

In Matth. 6 leert de Heer ons bidden. In de eerste zin van Zijn grote voorbeeldgebed, legt Hij de basis neer van een zuiver Godsbeeld: Onze Vader. En telkens weer geeft Hij beschrijvingen van het karakter van die Vader- een goede, zorgzame, luistererende Vader, zoals Hij Hem kent (zie ook Matth.6:8 en vers 25-34 en Matth.7:7-11).

En:

'Niemand heeft ooit God gezien. De Eniggeboren Zoon, die aan de boezem des Vaders is, die heeft Hem doen kennen' (Joh. 1:18).

'Wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien' (Joh. 14:9 en 10).

De Here Jezus kwam een totaal ander Godsbeeld laten zien, dan de koude, farizeeïstische godsdienstige orde van Zijn tijd.

En wat had de Heer een ander gebedsleven: vol van intimiteit, vertrouwen en vrijheid, geloof en ontvangen. Zijn gebeden werden constant verhoord en vaak op de meest directe wijze.

Gezond Bijbels Godsbeeld geeft een gezond en gelukkig gebedsleven. Er mag met ontspannen vrijmoedigheid gebeden worden.

Natuurlijk willen we niet suggereren, dat de Bijbel een alleen maar lief en sentimenteel beeld van 'Vader-God' geeft. Een hoofdstuk als Hebr. 12 laat een ander deel van het beeld van God als Vader zien: de Vader, die corrigeert, die tuchtigt, maar altijd met een positief en opbouwend doel: opdat wij deel verkrijgen aan Zijn heilige natuur en daardoor vrede zullen kennen.

Wat een balans in het beeld van God: niet alleen liefde, maar ook heiligheid. Niet alleen intimiteit, maar ook ontzag en eerbied. Een evenwichtige, volmaakte Hemelse Vader! Als hoogtepunt van Zijn liefde gaf Hij zijn Zoon voor ons – God is Liefde (1 Joh.4:16).

Uw Beeld en Zijn beeld

We willen u aanmoedigen om in uw persoonlijk Bijbellezen uw 'beeld van God' te laten transformeren tot het beeld dat God Zelf van Zichzelf beschrijft.

Maak eens studie van wat de Bijbel aan karakteristieken van een goede vader geeft en pas die toe op de nog betere Hemelse Vader:

1. Een Bijbelse vader is een schepper. Hij geeft leven van zijn eigen natuur aan zijn kinderen in een daad van gevende liefde. Dit is de basis van de ouder- kind verhouding. Wat zegt u dit over het Vaderschap van God? Op welke wijzen betoonde God gevende liefde, die leven bracht?
2. Een Vader is een Beschermmer! Lees daarover in Psalm 37:8.
3. Een vader is een Voorziener. Lees daarover in Matth. 6:31 en 32.
4. Een vader instrueert voor ons bestwil. Lees daarover eens heel Spr. 2 en 3 en proef de liefdevolle instructies van een door een door betrokken vader!
5. Een vader corrigeert echter ook, maar met een zuiver doel. Lees hierover Spr. 3 : 11 en 12, en ook Hebr. 12: 1-12.
6. Een vader is altijd bereid tot het herstel van zijn kind. Lees hierover de gelijkenis van de verloren zoon in Luk. 15:20-24. Zie de omarmende vader!
7. Een vader troost en heeft een heel speciale zorg voor het kind dat pijn heeft. Lees hierover 2 Cor.1:3 en 4.

GODSBEELD IS BEPALEND VOOR GEBEDSLEVEN!!! HOE ZIET UW GOD ER EIGELIJK UIT?? WAT DOET DAT MET UW GEBEDSLEVEN?

DIE VADER WIL OOK GRAAG JE STEM HOREN!

Natuurlijk heeft het 'stil in je binnenste bidden' een plaats, die heel belangrijk is. Tegelijkertijd moedigt de Bijbel ons aan om God onze stem te laten horen, in lofprijzing, in gebeden, in het uitstorten van ons hart voor zijn Aangezicht. Het hardop uitspreken van je hart, gedachten en gevoelens helpt in positieve zin om deze onder woorden te brengen en daarmee ook duidelijker voor onszelf te maken. Denk aan wat Jezus zei: *'Uit de overvloed van het hart spreekt de mond!'* (Matth.12:34).

En Paulus: *'Wie met het hart gelooft en met de mond belijdt, die zal behouden worden'* (Rom.10:9 en 10).

De schrijver van de Hebreeënbrief zegt: *'Laten wij dan door Hem God voortdurend een loffer brengen, namelijk de vrucht van onze lippen, zie Zijn Naam belijden'* (Hebr.13:15).

SAMEN STEMMEN: DE KRACHT VAN EENPARIG BEGEREN!

Dit is ook van betekenis in de stimulans van Jezus om gezamenlijk te bidden/ te begeren:

'Opnieuw, voorwaar Ik zeg u, dat, als twee van u op de aarde iets eenparig zullen begeren, het hun zal ten deel vallen van mijn Vader, die in de hemelen is. Want waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden' (Matth.18:19 en 20).

In de grondtekst betekent 'eenparig' letterlijk samen-stemmen, in harmonie zijn. De uitdaging voor het gebed in een kleine groep is juist ook het eenparig, als een eenheid bidden voor een persoon, situatie of zaak.

Eenheid is hierin de sleutel tot gebedsverhoring.

Samen bidden heeft grote kracht! Het 'Onze Vader' is daarom ook heel bijzonder een 'wij-gebed' en niet alleen maar een 'ik-gebed'.

Bij twee gebeurtenissen in Handelingen reageerde de jonge gemeente in Jeruzalem op een dreiging door gezamenlijk gebed:

In Hand.4 toen met name Petrus en Johannes door de oudsten en schriftgeleerden werden bedreigd. Toen de gemeente vervolgens bad (*'eenparig hun stem verhieven'* – in vers 24-30), daalde de Heilige Geest met kracht neer.

In Hand.12 toen Petrus in de gevangenis zat baden velen in een 'huisbidstond', die onmiddellijk tot de wonderbare bevrijding van Petrus leidde (vers 12).

Daarnaast denken we ook aan de gevangenschap van Paulus en Silas in Filippi: hoewel geboeid zongen zij *samen – eenstemmig*- Gods lof, waarop zij wonderlijk bevrijd werden en de gevangengebewaarder en zijn hele huis tot geloof kwamen! (Hand.16:19-34).

Bidden is krachtig, gezamenlijk eenparig begeren en bidden is super-krachtig!